Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

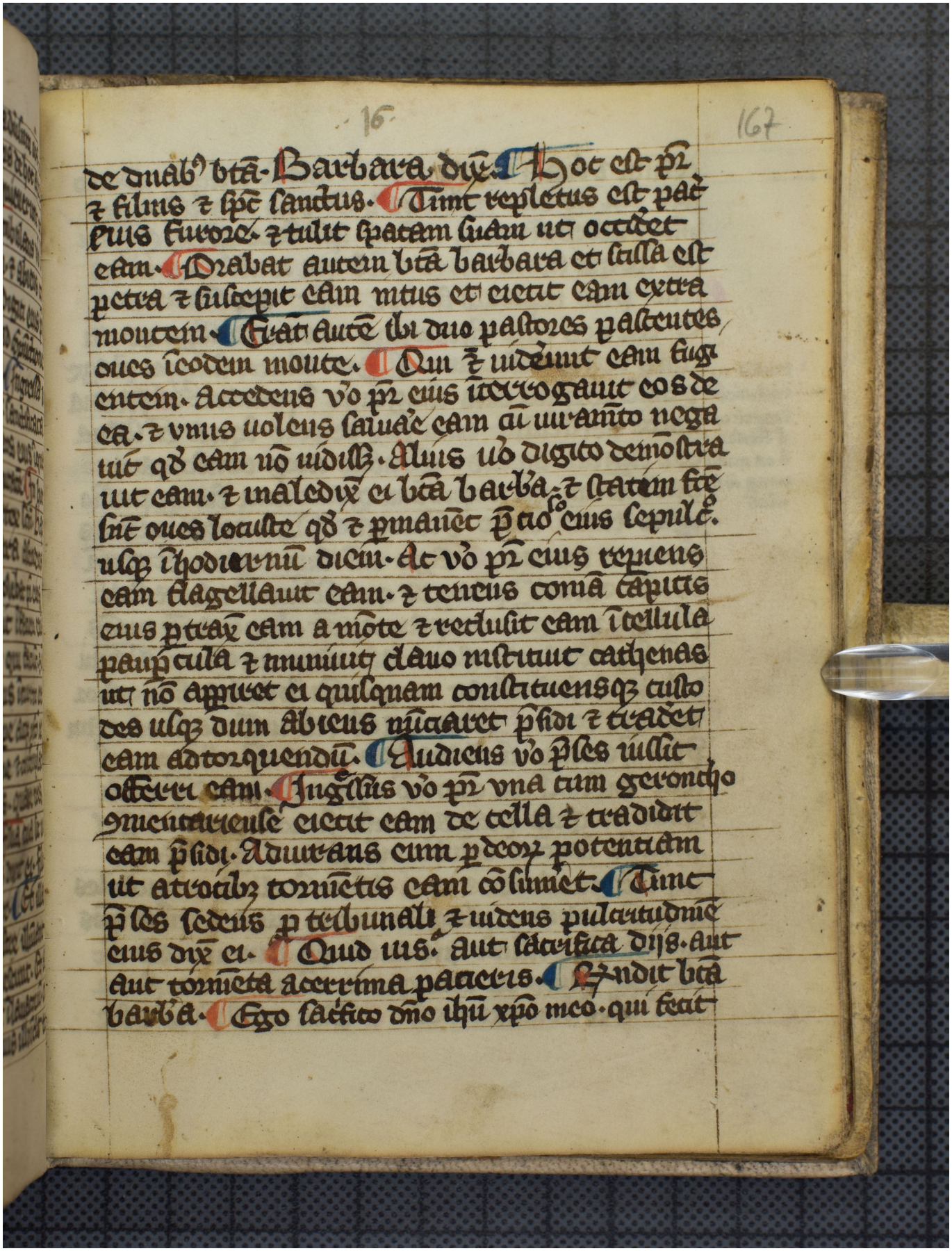

16 167

de duab' btā. Barbara dix. Hoc est pr
z filius z spc sanctus. Cum repletus est pat
furore. z tulit spatam suam ut occideret
eam. Erabat autem btā barbara et stulta est
petra z suscepit eam mitis et eiecit eam extra
montem. Erat autē ibi duo pastores pascentes
oues in eodem monte. Qui z uiderunt eam fugi
entem. Accedens vo pr eius interrogauit eos de
ea. z vnus uolens saluare eam ai iurando nega
uit qd eam no uidisset. Alius uo digito demostra
uit eam. z maledix ei btā barba. z statim fre
nit oues locaste qd z permanet p tot eius sepulc.
usq ihodiernū diem. At vo pr eius tepiens
eam flagellauit eam. z tenens comā capitis
eius ptrax eam a monte z reclusit eam in cellula
pauperrima z munuit clauo mistituit cathenas
ut no appiret ei quisquam constituens qz custo
des usq dum abiens nunciaret psidi z tradet
eam adtorquendū. Audiens vo ples iussit
offerri eam. Ingressus vo pr vna cum geroncho
gnicuriensē eiecit eam de cella z tradidit
eam psidi. Admirans eum pdcor potentiam
ut atrocibz tormentis eam cōsumet. Cum
ples sedens p tribunali z videns pulcritudinē
eius dix ei. Quid ius. aut sacrificia dis. aut
aut tormenta acerrima pateris. Respondit btā
barba. Ego sacrificio dno ihū xpo meo. qui fecit